

حسین بن علی (ع)

رجمان آزادی و سعادت

(فرازهای حساس و تأثیرگذار زندگی امام حسین "ع" از تولد تا شهادت)

دکتر اسدالله افشار

آسمان کبود

افشار، اسدالله، ۱۳۴۰ -	سرشناسه
حسین بن علی (ع) ترجمان آزادی و سعادت : (فرازهای حساس و تاثیر گذار زندگی امام حسین "ع")	عنوان و نام پدیدآور
از تولد تا شهادت) / اسدالله افشار؛ ویراستار سیدناصرالدین گشتایی.	مشخصات نشر
تهران: آسمان کبود، ۱۳۹۶.	مشخصات ظاهری
۳۰۸ ص.	شابک
۱۳۰۰۰۰ ریال ۸-۲-۹۷۱۰۹-۶۰۰-۹۷۸:	وضعیت فهرست نویسی
فیبا	یادداشت
کتابنامه.	عنوان دیگر
فرازهای حساس و تاثیر گذار زندگی امام حسین "ع" از تولد تا شهادت.	موضوع
حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ق -- سرگزشتنامه	موضوع
Hosayn ibn Ali, Imam III, ۶۲۵-۶۸۰ Biography --	موضوع
اقتیه کربلا، ۶۱ق.	موضوع
۶۸۰ Karbala, Battle of, Karbalā, I aq,	موضوع
۱۳۹۶ ۵۷BP۲۰۰۰ الف	ده بندی کنگره
۲۹۷/۹۰	ده بندی دیویی
۱۳۳۹	شماره کتابشناسی ملی

حسین بن علی (ع)؛ ترجمان آزادی و سعادت
(فرازهای حساس و تأثیرگذار زندگی امام حسین "ع" از تولد تا شهادت)

نویسنده: دکتر اسدالله افشار

ویراستار: سیدناصرالدین گشتایی

طراح جلد: سید علیرضا شایبی ۰۹۱۲۸۳۸۴۸۷۱

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: ۱-۱۳۹۶

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

شابک: ۸-۲-۹۷۱۰۹-۶۰۰-۹۷۸

ناشر: آسمان کبود؛ تلفن: ۶۶۴۹۳۷۵۳ (۰۲۱)

مرکز پخش: علوم و فنون ایران؛ تلفن: ۵۸۰۶۶۹۶۸ (۰۲۱)-۰۹۱۲۶۸۶۹۸۳۳

فهرست مطالب

مقدمه.....	۵
فصل اول - درباب تولد و تبارشناسی امام حسین (ع).....	۱۱
فصل دوم - دوران کودکی امام حسین (ع).....	۲۷
فصل سوم - امام حسین (ع) در دوران نوجوانی و جوانی.....	۳۷
فصل چهارم - همسایگان امام حسین (ع).....	۴۷
فصل پنجم - امام حسین (ع)؛ محصول تربیت نبوی، علوی و فاطمی.....	۵۱
فصل ششم - امامت امام حسین (ع)؛ مقارن با حاکمیت و خلافت معاویه.....	۶۱
فصل هفتم - یزید بن معاویه نیست.....	۶۹
فصل هشتم - خروج امام حسین (ع) از مدینه.....	۷۹
فصل نهم - خروج امام حسین (ع) از مکه و ارزیابی شرایطی انتخاب کوفه.....	۸۷
فصل دهم - سفر امام (ع) از حجاز به عراق و موضع گیری امام.....	۱۰۹
فصل یازدهم - رسیدن امام حسین (ع) به کربلا و حوادث تا شهادت کربلا.....	۱۲۷
فصل دوازدهم - کوتاه و گویا درباره اربعین حسینی.....	۱۶۵
فصل سیزدهم - درباره قیام های پس از نهضت کربلا.....	۱۷۹
کتابنامه.....	۱۸۹
نمایه.....	۱۹۹

مقدمه

تاریخ گذشته، تومار بازی است در برابر تومار بسته آینده، به وسیله این تومار باز، باید بخش بسته را گشود و خطوط حرکت آینده را ترسیم کرد، و از زندگانی گذشتگان درس‌هایی فراوان آموخت.

امام حسین (ع) از جهات فضیلت و کمال اخلاقی بر همه کس برتری و رجحان داشته است، عشق و اراده، صبر و فداکاری، حسن خلق، تواضع، ادب، بخشش، صلح‌رحم، استقامت، عبادت، فراست و ذکاوت، شجاعت و شهامت، آزادی و سعادت، فداکاری، گذشت، امیدواری و آرزو، شرافت و عشق، مرام و مسلک، سیاست ملی و مظلومیت اجتماعی، بر همه کس صراحت دارد که اگر حسین (ع) نبود این کلمات معنا نمی‌شد.

حسین (ع) از جهت امامت و ولایت با پدر و برادرش در یک سطح قرار داشته‌اند و سایر ائمه هدی هم در همان صف بودند ولی هر یک از آنها در بروز خصال و مکارم شخصی یک اهمیت و مزیت خاصی داشته‌اند. در بیان همه آنها حسین (ع) ویژگی خاصی دارد، زیرا او مکتب تربیتی خاصی گشود و در مکتب عملی خود درس فضیلت و اخلاق داد و روش اخلاقی او و پرورش تربیتی او چنان بود که پیغمبر (ص) و علی (ع) و خلفا و اصحاب همه، در اکرام و احترام او یکدست و مبالغه داشتند و حتی معاویه که رقیب سرسخت او، پدرش و برادرش بود حضوراً و غیاباً نسبت به حسین نهایت احترام می‌کرد و اعتراف به مقام و فضیلت او می‌نمود.

ملل پیشرفته جهان ملتی هستند که برای آینده‌شان از گذشته سرمشق گیرند و مسیر بزرگان، آباء و اجداد و اقوام خود را انتخاب کنند تا به مطلوب خود برسند،

ملت‌رستگار آن است که اخبار تاریخی - ملی خود را حفظ و در آن سیر کند تا به سرحد کمال نائل گردد.

جالب‌ترین صفحات اوراق گذشته تاریخ، شرح حال رجال و پیشوایان جامعه بشری است که برای سعادت خانواده یا ملت خود قیام کرده و گام‌های بلند برداشته و با خطرات دشمنان، پرافکن مبارزه کرده‌اند و در نتیجه، نسل آینده و اخلاف آن‌ها از این مجاهدات برای پیشرفت و ارتقاء فردی و جمعی استفاده نموده‌اند، بهره‌گیری از سیره بزرگان، سنت‌گیری است که هر قوم و ملتی آداب و عادات، حرکات و سکنات، کردار و رفتار در خود را به عمل گذاشته و به صورت شئون ملی و رسوم اجتماعی درآورد است، پس مجموعه اندیشه و گفتار و کردار بزرگان یک قوم آداب ملیت و شئون قومیت آن‌جا به را تشکیل می‌دهد.

هر که ناموخت از گذشت روزگار هیچ ناموزد زهیچ آموزگار

امام حسین (ع)؛ کانون توجه همه تاریخ

در همه فرهنگ‌ها، ادیان و جوامع افرادی هستند که به واسطه کارهای بزرگی که انجام داده‌اند مورد احترام‌اند و از آنها به عنوان افرادی مقدس یاد می‌شود، آنها تنها به محدوده تاریخی و جغرافیایی و پیروان مکتب خود تعلق ندارند بلکه به واسطه فطرت مشترک انسانی که خوبی‌ها را مورد ستایش قرار می‌دهد محبتشان فراگیر و پیروانشان نیز همه کسانی هستند که از وجدان بیدار و فطرت زیبایی هستند برخوردارند.

امام حسین (ع) و همراهانش نیز به واسطه روح آزادی و ظلم ناپذیری و دفاع در برابر عقیده، کانون توجه همه تاریخ‌اند و همه آزادگان جهان در همه برهه‌های تاریخی مکتب او را در بلندای قله آزادی می‌دانند، امسال ۱۳۷۷ سال از آن واقعه

بزرگ می‌گذرد، از روزی که امام با هدف مقابله با ظلم و فساد دستگاه حاکم در روز عرفه با خدای خود پیمان بست و حج ظاهری را که ناتمام گذاردن آن ممکن نیست برای اثبات هدف و مسیرش که همان ظلم ستیزی بود ترک گفت و به همراه خانواده به سمت میعادگاه جانبازی حرکت کرد و در سرزمین کربلا احرام بست تا رسم قربانی کردن در صحرای عرفات و آیین ابراهیم خلیل الله را که برای امتحان الهی، مامور به آزمون گذشتن از تعلقات شده بود را با قربانی شدن خود و فرزندانش به انجام برساند، او می‌دانست که سرانجام این مسیر چیست اما برای ماندن عقیدتش به خون خود و فرزندانش در این معرکه نابرابر نیاز داشت و در آن روز فردی که پیامبر (ص) در موردش فرمود: «انا من حسین و حسین منی» و وجودش زینت بخش و شرف و گلوگاهش بوسه گاه جدش بود به واسطه قدرت طلبی حاکمان عصر و فراموشی‌اری و غبار گرفتن حافظه مردم عنوان طغیانگر علیه حکومت وقت را گرفت، امام در آن روز به اسکر عمر سعد که به واسطه سیاهی و قساوت قلبهایشان پند و اندرز و سخن امام در آنها اثر نمی‌کرد فرمودند: «شکم هایتان از حرام پر شده و بر دل هایتان مهر خرب دیگری حق را نمی‌پذیرید و به آن گوش نمی‌دهید» و به همین خاطر بود که آنان تشخیص و درک بین حق و باطل را نداشتند.

امام حسین (ع)؛ احیاگر حقیقت دین و دینداری

دین، فلسفه و مکتب زندگی انسان است، آئینی که به انسان فکر صحیح و عمل صالح را می‌آموزد و سعادت دنیا و آخرت را تأمین می‌کند، دین الهی است که خداوند از آن به اسلام یاد کرده و همه پیامبران را از آدم (ع) تا خاتم (ع) به آن دعوت کرده‌اند و خداوند غیر از آن نیز دینی را نمی‌پذیرد؛ امام حسین (ع) وارث

چنین دینی است، او بر آن است تا مفهوم دینداری واقعی را در زندگی به نمایش بگذارد و مردم را با حقیقت دینداری آشتی دهد و جامعه‌ای عادلانه و به دور از بدعت ایجاد کند، از این رو به حکم وظیفه امر به معروف و نهی از منکر، جامعه را به دینداری دعوت می‌کند و با خون و شمشیر درصدد است تا عوامل کژی و انحراف را در میان مسلمانان و دینداران که امت محمدی (ص) بلکه همه امت‌های شرایع الهی را شامل می‌شود، از میان بردارد و حقیقت دین و دینداری را زنده و احیا کند و بدعتی نباشد و بود آمده در دین را از میان بردارد.

امام حسین (ع) در پیگاه پیروان دین بر آن شد تا جامعه‌ای را که به شدت گرفتار بدعت شده بود اصلاح نماید، این بدعت‌ها چنان ساخته و پرداخته و گسترش قارچ‌گونه پیدا کرده بودند که سنت و پیرو پیامبر (ص) که می‌بایست اساس رفتار و سلوک و سبک زندگی مردم باشد به فراموشی سپرده و قرآن و سنت و عترت رسول‌الله (ص) را مهجور نموده بودند.

امام حسین (ع) برای احیای دین و زنده کردن سنت نبوی الهی و نبوی قیام می‌کند و برای اصلاح جامعه و امت اسلام دست به شمشیر می‌برد تا کژروان را به راست آورد و رهبران دروغین را رسوا سازد و رهبری امت را بر اخیار و اعدا صالح قرار دهد.

کربلا؛ کانون اصلی و تجلیگاه عشق، ایثار و شهادت

کربلا و سرزمین عراق را به برکت وجود امیرالمؤمنین (ع) و قافله سالار کربلا و چهار امام همام و جمعی از دل سوختگان عاشق آن‌ها می‌توان کانون اصلی و تجلیگاه عشق و ایثار و شهادت نامید و از همان زاویه همنوا با عرشیان عالم عزادار شهدای کربلا شد و هم آواز با انبیا با آنان نوحه سرایی کرد و باز از همان زاویه

می‌توان اندیشه بزرگان فکر و اندیشه را به نظاره نشست که در شرح عظمت این واقعه و شخصیت‌های آن سرگشته و حیرانند، از گاندی که پیروزی ملت هندوستان را در مبارزه با استعمار، متأثر از اندیشه ستم‌سوز و ظلم‌ستیز امام حسین (ع) می‌داند، تا جرج جرداق مسیحی که با تمام عشق و ارادت به مسیح، در میان انبوهی از آه و حسرت از دست آفرینش، علی دیگری می‌خواهد، با همان شمشیر و با همان زبان و با همان عدالت، و صدای عدالت انسانیت را در اندیشه و دلا علی (ع) می‌یابد، چرا نیابد که مسیح نیز خود مفتون او و عزادار کربلاست، به قول معروف: «مسیح کاشانی»:

یکباره جامه، به هم گریه و نیل زد / چون این خبر به عیسی گردون نشین رسید

سخن مؤلف

آنچه در این مقدمه بیان شد تنها گوشه‌ای از حقیقت دینداری از منظر امام حسین (ع) است و اگر ما خود را دیندار می‌دانیم زمانی ثابت می‌شود که در آزمون دنیا و فتنه‌ها و بدعت‌های آن بتوانیم راه حق را بدل را بشناسیم و بدان بگرویم و با اهل حق و عدالت همراه و همگام باشیم و سیه خیم و بی‌عدالتی و باطل قیام کنیم، اینکه همراه بدعت‌گرایان و بدعت‌سازان باشیم و از دین بدانیم دروغ و فریبی بیش نیست و باید بر این نوع زندگی نفرین کرد و آن را لعن عار و ننگ و تباهی دانست. این سخنان تنها تاریخ نیست بلکه فلسفه زندگی امروزماست که باید این‌گونه زندگی کنیم و این‌گونه درجهانی که مامور ساخت و ساز آن هستیم باید به اصلاح خود و جامعه بپردازیم و از خسران ابدی رهایی یابیم.

شایان ذکر است که نویسنده در خصوص انتشار این اثر با نام "حسین بن علی (ع)؛ ترجمان آزادی و سعادت" بر آن است؛ تا اولاً با استفاده از تمام ظرفیت‌ها

واستعدادهای موجود پژوهشی؛ فرازهای حساس و تأثیرگذار زندگی امام حسین (ع) را به طور مؤجز و مختصر با شیوه ای ساده و روان با اتکا به منابع محکم و متقن ترسیم کند؛ و ثانیاً امیدوار است با عنایات الهی و انفاس قدسیه آن امام همام بتواند امکان بهره‌مندی از راه و روش آن حضرت (ع) را در ایجاد و بهسازی جامعه براساس بن اسلام برای خوانندگان فراهم آورده و معرفی نماید؛ ثالثاً صیانت از دستاوردهای نهضت حسینی، رسالت کنونی همگان است و این تجلی اعظم را باید حفظ نمود؛ و بعد از بررسی تاریخ عاشورا و اکتشاف ریشه‌های آن در چالش با اهالی اقلیم تاریخ می‌تواند توی بر حقائق این حادثه عظیم تاریخی و مذهبی بیفکند؛ خامساً به جرات می‌توان گفت صحنه جانگداز عاشورای سال ۶۱ ه.ق.، محصول فقدان دو مفهوم تاریخ سیرت و زمان شناسی "بود؛ و تأملی در فرمایشات امام حسین (ع) در طول نهضت باشد حکایت از حضور آن حضرت در اوج قله بصیرت دارد؛ و سادساً مؤلف اعتقاد دارد و بر این باور است که عزاداران واقعی حسینی کسانی هستند که باید از واقعه جانسوز عاشورا درس بگیرند و در فتنه های روز و کربلاهای امروز با بصیرت و زمان شناسی خود، سلام و قرآن را یاری رسانند چرا که؛ "کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا" است فتنه ها هر روز هست و بصیرت انسان تعیین کننده اموی بودن یا حسینی بودن اوست.

اسدالله افشار

تهران / فروردین ماه ۱۳۹۶